

ת"פ 33011/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 516120/2021

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד זוסמן
נגד
פלוני
החלטה

לפניי בקשת התביעה להורות כי עדותה של הקטינה פ.ד תישמע בדלתיים סגורות, ומאחורי פרגוד.

העדות צפויה להישמע מחר, 20.1.22, והבקשה הוגשה ערב הדין.

נטען בבקשה כי מדובר בקטינה כבת 14 ועשרה חודשים, המתבקשת להעיד בנוגע לעבירות אלימות שבצעו הוריה ואחיה כלפי אחותה, והיא לא פגשה את הנאשמים מזה חמישה חודשים, מאז מועד העבירות. נטען כי במצב זה קיים חשש מובנה לכך שהעדה תחשוש ותירתע ואף עלול להיגרם לה נזק נפשי כתוצאה מן העדות. עוד נטען כי בהתאם לפסיקה, רשאי בית המשפט להורות כמבוקש, גם כשאינן המדובר בעבירת מין.

לב"כ הנאשמים ניתנה זכות התגובה, אך עד כה (השעה 21:35) הוגשה תגובת ב"כ הנאשמים 1-2 בלבד.

לאחר בחינת הבקשה והתגובה, אני סבורה כי טוב היתה עושה התביעה אילו הגישה בקשתה מבעוד מועד, ולא ערב הדין. ואולם, משהובאה הסוגיה לפתחו של בית המשפט ערב ישיבת ההוכחות, אין מנוס מהחלטה וקביעת סדרי העדות.

דלתיים סגורות

א. בהתאם להוראת סעיף 68(ב)(7) לחוק בתי המשפט, רשאי בית המשפט לדון בעניין מסוים בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך, כשהדין הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חופשית, או מלהעיד בכלל. כפי שנקבע בסעיף 74, החלטת בית המשפט בעניין זה היא סופית, ואין אחריה ולא כלום. הוראה זו מלמדת כי עמדת המחוקק היתה שהמותב הדין בתיק הוא הגורם המתאים למתן החלטה הסופית, בהכירו את מידת מורכבות ההליך שלפניו, ואת מידת הרגישות והגמישות הנדרשות.

ב. נוכח תיאור העובדות בכתב האישום והתרשמותי ממכלול הנסיבות על פי עדות שלומית בן ציון ועל פי טיעוני הצדדים, אני סבורה כי הצדק עם ב"כ התביעה בטענתה כי העמדת הדרישה בפני פ.ד להעיד בפומבי, במשפטם של הוריה ואחיה הנאשמים בתקיפת אחותה, עלולה להרתיעה או לגרום לה לסכור פיה, ואף עלולה לפגוע בה מעצם היותה נערה צעירה ביותר. בייחוד כך, שעה שעסקינן בעניין בגינו בני משפחתה עצורים עד תום ההליכים מזה מספר חודשים ולא היה לה כל קשר עמהם.

ג. במצב זה, נוכחותם של אנשים נוספים עלולה בהחלט להקשות עליה עוד יותר, ואף להרתיעה.

ד. מסקנה זו תקפה לדעתי לגבי מכלול הסיטואציה בה נדרשת פ.ד לעמוד אצל דוכן העדים כאמור, ללא תלות בתוכן שיעלה בעדותה.

ה. מעבר לכל האמור ומבלי למעט מחשיבותו, העדות צפויה להישמע בעיצומו של גל הקורונה החמישי, ואנו שומעים בדיווחי משרד הבריאות כי בכל יום נוספים בקרבנו עשרות אלפי חולי קורונה מאומתים. במצב זה, מחויב בית המשפט להגן על בריאות הציבור ובפרט הנוכחים באולם, בהם צוות בית המשפט ושב"ס, ב"כ הצדדים, הנאשמים, והעדים. לפי הוראות משרד הבריאות, לא יעלה מספר הנוכחים יחדיו בחדר סגור על עשרה אנשים. ואולם, על פי חישוב פשוט ימנו הנוכחים ההכרחיים בתיק דנן לכל הפחות 18 איש, והדבר מעורר דאגה. לפיכך, לעת הזו, אני סבורה כי אין להתיר נוכחותו של כל אדם נוסף במהלך ישיבת ההוכחות מחר, מעבר למנויים לעיל.

נוכח הצטברותם של הטעמים לעיל, אני מורה כי הדין יתקיים בדלתיים סגורות.

עדות מאחורי פרגוד

א. אכן כטענת ב"כ הנאשמים, הכלל הוא שמשפט פלילי יתקיים בנוכחות הנאשם, כאמור בסעיף 126 לחסד"פ. עם זאת, קיימים מצבים חריגים, בהם הדין מסמיך את בית המשפט לקבוע כי עדות תישמע שלא בנוכחות הנאשם, או בנוכחותו מאחורי פרגוד. כיוון שהחלטה זו ניתנת ערב הדין, לא אאריך בעניין זה ודי אם אפנה להחלטה שאזכרו ב"כ הצדדים בת"פ 23818-02-15 מד"י נ' בקמן (25.12.16).

ב. לדעתי, הסמכות להורות על עדות שלא בנוכחות הנאשם בעניינינו, נלמדת דווקא מהוראת סעיף 2ג(א)(א1) לחוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים) תשי"ח-1957. כידוע, בהתאם לסעיף 4 לפקודת הראיות, אין הורה וילד כשרים להעיד האחד לחובת משנהו בהליכים פליליים, והחריגים לכך מנויים בסעיף 5 לפקודה. סעיף 2ג(א)(א1) קובע, כי מקום בו מתקיים אחד החריגים הללו, ונדרש קטין להעיד נגד הוריו, רשאי בית המשפט להורות שהעדות תינתן שלא בנוכחות הנאשם:

2ג. (א) (1) ...

(תי)

(א1) בלי לגרוע מהוראות פסקה (1), בעדות של קטין או חסר ישע כהגדרתו

עמוד 2

בסעיף 368א בחוק העונשין, המותרת לפי סעיף 5 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, רשאי בית המשפט להורות, בין מיוזמתו ובין לבקשת בעל דין, עד קטין או חסר ישע או הורהו, לפני מתן העדות או במהלכה, שהקטין או חסר הישע ימסור את עדותו שלא בנוכחות הנאשם אלא בנוכחות סניגורו, אם נוכח שמסירת העדות בנוכחות הנאשם עלולה לפגוע בקטין או בחסר הישע או לפגום בעדות; עדות שלא בנוכחות נאשם תינתן מחוץ לאולם בית המשפט או בדרך אחרת שתמנע מהעד לראות את הנאשם;

ג. במקרה דנן, מתקיים החריג המנוי בסעיף 5(א)(1) לפקודת הראיות, מכוחו פ.ד. כשרה להעיד נגד הוריה בעניין עבירת חבלת גוף או אלימות שביצעו כלפי אחותה, לכן נתונה לבית המשפט הסמכות העקרונית להורות כי העדות תישמע שלא בנוכחות הנאשמים.

ד. עם זאת, על פי לשון סעיף 2ג(א)(1א), בית המשפט יורה כי העדות תישמע שלא בנוכחות הנאשם, רק אם נוכח שמסירתה בנוכחותו עלולה לפגוע בקטין או לפגום בעדות, והצורך להיווכח בכך מובן לנוכח חשיבותו של הכלל לפיו נאשם יידון בפניו. לכן, נדרש בירור בשאלה האם מתקיים אחד התנאים הללו, ורק אם התשובה לכך חיובית, יקבע בית המשפט את הדרך שבה יימנע מן הקטין לראות את הנאשם.

ה. נזכיר, התביעה אינה עותרת להורות על עדות פ.ד. שלא בנוכחות הנאשם, אלא מאחורי פרגוד בלבד, כך שהנאשמים יוכלו לשמוע את עדותה מבלי לראותה, ואף היא לא תראה אותם. ייתכן בהחלט שהבקשה מוצדקת ויש בה כדי לאזן בין האינטרסים המתנגשים, אך על בית המשפט לברר עניין זה לאשורו, בטרם ייקבע האופן שבו תישמע העדות.

ו. לפיכך, ועל מנת לייעל למרות קוצר הזמנים, אני מורה כדלהלן:

1. **ב"כ התביעה תוודא כי הוכן פרגוד באולם מבעוד מועד.**
2. **פ.ד. תמתין לעדותה בחדר שקט בבית המשפט בליווי נציג מטעם התביעה/המשטרה.**
3. **בפתח הדיון יטענו ב"כ הצדדים בעניין הצורך בפרגוד.**
4. **ככל שיידרש הדבר לדעת בית המשפט, תתבקש פ.ד. להיכנס לאולם על מנת שתישמע עמדתה.**
5. **לאחר האמור, וככל שלא תושג הסכמה, תינתן החלטה בעניין.**

המזכירות תודיע מיד, בטלפון לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז שבט תשפ"ב, 19 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.